

Сливов дол – Сл., СЗ 2,8, сух дол, обрасъл със сливи в поречието на р. *Кòлишница*.

Сливов път – Сл., З 3,6, пътека към *Сливов дол*.

Слѣнчева поляна – Сл., СИ 4,4, поляна на *Сините камъни*, припекливо място, сега там е изградена горната станция на въжената линия.

Сляпа Тунджа – Ков., СИ 4, ръкав на р. *Тунджа*.

Сляпото дерѐ – Чин., СЗ 0,8, задънен планински дол.

Сляпото пѣтче – Глш., Ю 2, неуст., по запис от 1984 г.

Смайл кая – Шив., С 3,5, голяма скала сред поля. С изпадане на гласното начало в *Исмаил кая*.

Смайлов алчак – Кер., по ЛИ и *алчак* ‘падина’.

Смайлов полугар – Сл., СИ 8, каменисто било с поляна, където някога е имало къшла. По ЛИ.

Смайлски герѐн – Сб., неуст., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Смѐсите – 1. Зай., ЮИ 1,2, място на водослива на р. *Тѣнева* със *Стара река*; 2. Ич., СЗ 4,2, *водослив* на р. *Дивѐшка* с р. *Луда Камчия*; 3. Тв., С 2, място, където *Топлата* и *Студената вода* се сливат и образуват *Твърдишка река*.

Смѣйна бунар – Ст.с., неуст., ниви, от рум. вл., за нива, 1885 г.

Смѣйнинка – Ич., Ю 0,3, чешмичка, правена от турчин и именувана на дъщеря му, диал. *Исминка* от *Исмие*.

Смѣнова могила – Сот., неуст., от търг за нива, 1914 г.

Смѣнова поляна – Тв., С 7, поляна сред гора, от растението *смин*, *смин-дух*.

Смокинята – 1. Гав., ЮИ 1,2, обраб. земя; 2. Др., С 1,5, ниви и лозя; 3. Ник., СИ 0,5, наклонено място с много смокини; места, където преди е имало смокинови насаждения.

Смокова поляна – Кам., ЮЗ, поляна на припек, от *смок* – влечуго, змия; място, където имало много *смоци*.

Смѣдощен – Ич., СЗ 3, кладенец с лоша, миризлива (*смърдяща*) вода.

Совая – Кер., Ю, от т. *suvat* ‘място за поене и отглеждане на добитък’.

Совук сѹ – Ж.б., Ю 1,5, от тур. *soğuk* ‘студен’ и *su* ‘вода’ – ‘студената вода’.

Сокак – Зай., от емл. рег.

Сокак башѣ – Сред., СИ 0,5, обработваеми земи северно от шосето за Стара река, от тур. *sokak* ‘улица’ и *başı* ‘главен’ – ‘Главният път (улица)’.

Сокóлов камък – Шив., СИ 1,5, голяма скала, на която мѣтели соколи.

Сокуджа – Глш., неуст., по запис от 1984 г.

Солáковото – Бож., С1,3, обраб. земя.

Солáк тарлá – 1. Гр., СИ 1, ниви, по Пр.И *Солáк* ‘левичар’; 2. Тв., СИ 1,5.

Солѐната мерѣца – Сб., ЮИ 1,2, ниви в засолен почва.

Солѐния клáденец – Г.Ал., ЮИ 2, кладенец със *солена* вода сред поле.

Солѐнката – 1. Глш., по запис от 1984 г.; 2. Тр., Ю.1,5, местност със *солена* беззникава неплодородна почва.